

Ἐνῷ εἰσπρόχουμην εἰς τὴν καλύβην, ὁ γέρον ὑπηρετῆς ἀπέσπασέ μου διαίως τὸ τυφέκιον καὶ ἐξῆλθε μετὰ σπουδῆς· εὐρισκόμην ὄλως ἐκπληκτος καὶ ἀκολουθῶν αὐτὸν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν παρετήρησα τοὺς λύκους, οἵτινες ἀνεφάνησαν πολυάριθμοι καὶ ἔμελλον ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν νὰ ἔλθωσι πλησίον ἡμῶν. Ἐκάλουν τὸν Ῥόσκον καὶ τὸν ἑξώρκιζον νὰ μὴ ἐκτίθηται· ἀλλὰ τὸ ἔργον εἶχεν ἤδη τελειώσει. Διὰ δύο μαστιγώσεων ἐδίωξε τοὺς ἵππους καὶ ἐπανῆλθε, κατ' ἣν στιγμὴν δύο τῶν αἰμοδόρων θηρίων ὤρμων πρὸς τὴν καλύβην. Ἐφόνευσεν ἀμφοτέρω μετὰ τὴν λαβὴν τοῦ τυφεκίου, εἰσῆλθε δὲ καὶ ἔκλεισε μετὰ σύρτας τὴν θύρην τῆς καλύβης. Ἦτο καιρός. Εἰς μάτην θὰ προσπαθῆσω νὰ περιγράψω τὰ αἰσθήματα, ὑφ' ὧν τότε κατελήφθην· ἔτη πολλά παρήλθον ἔκτοτε, πλείστα συμβάντα, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἡ καρδιά δύνανται βαθέως νὰ συγκινηθῇ, μοι συνέβησαν, ἀλλ' οὐδὲν ὁμοιάζει πρὸς ἐκεῖνο, ὅπερ ἠσθάνομην κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Ἦ ἀγνωτέρα γὰρ τοῦ νὰ βλέπω τὴν ἀδελφὴν μου ἐκτὸς κινδύνου μετὰ ἡλέκτρισε· ταῦτοχρόνως ἐθεώρουν ἑμαυτὸν ὡς ἔνοχον, διότι ἐτόλμησα ν' ἀμφιβάλω περὶ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ· ἠσθάνομην ἑμαυτὸν ὑψούμενον πρὸς αὐτὸν καὶ ἐν τούτοις ἀνῆξιον τῆς χάριτος αὐτοῦ. Κατελήφθην ὑπὸ τῆς βαθυτέρας μετανόιας, δὲν ἐτόλμων νὰ ὁμιλήσω εἰς τὴν Ἀνινίαν, ἧς ἡ πρὸς τὸν Θεὸν πεποιθήσις δὲν εἶχε λείψει καὶ ἡ ὁποία τῷ ἀπηύθυνε νῦν μετὰ φωνῆς σταθερᾶς τὴν εὐχαριστήριον προσευχὴν τῆς. Ὁ θόρυβος τῶν λύκων κατὰ τῆς θύρας καλῶς κεκλεισμένης μετὰ ἀπέσπασε τέλος ἀπὸ τᾶς σκέψεις ταύτας. Συνήθροισα τᾶς ιδέας μου, ἐζήτησα νὰ συνενώσω τὴν προσευχὴν μου μετὰ τῆς τῆς ἀδελφῆς μου, τοῦθ' ὅπερ κατωθιώθη τοσοῦτον καλῶς, ὥστε ἠσθάνομην ἑμαυτὸν ἐντὸς ὀλίγου ἰκανῶς καταπραϊνθέντα, ὥστε νὰ καταπεισθῶ ὅτι ὁ Θεὸς θὰ μοὶ συγχωρήσῃ τὴν ἄλλειψιν τῆς πεποιθήσεως, ἣν ὁ τρομερὸς οὗτος κίνδυνος παρήγαγεν ἐν ἐμοί.

Ὅταν ὁ Ῥόσκος ἐδίωξε τοὺς ἵππους μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἴσως ἠδύναντο νὰ σωθῶσιν οὕτως, ἔσχε τὴν πρόνοιαν ν' ἀφαιρέσῃ τὸν ἀνημμένον φανὸν τοῦ ἐλκθήρου, ἵνα φέρῃ αὐτὸν ἐν τῇ φιλοξενίᾳ καλύβης. Ἐνῷ αἱ ὄρυγαὶ τῶν λύκων ἤκούοντο, ἐνῷ οὗτοι ἐφώρ-